

Consensus parentum in contrahendis

nuptius non est necessarius. l. filius emancipatus. ff. ritu nuptiarum.

Pristina cui caelebs jam tandem displicet ætas
Et refugis, vacui, tædia longa thori
Cui Venus in votis, cui grata est pronuba luno:
Atque odio est socio nox viduata suo.
Rumpe moras: lætos lætus celebrato Hymenæos:
Querito jam thalamis corpora digna tuis.
Querito, sed lenè: cura est poscenda parentum,
Fausa magis luno est, cum pepigère patres.
Utque susurrantis declines murmura vulgi:
Consensum reddant (qui peperere) suum.
Non bene sædifrago succedunt tempora nupto,
Fædera, consultis patribus, icta valent.
Posce ergo patrum procedat calculus albus:
Ponere sed nigrum patribus esto nefas.
Contractum est? tetrici nec consensere parentes?
Exime colla iugo: quam cupis, hanc capias;
Mitis amor cogi non vult, sed flectitur ultro.
Flectitur? hic durat, cogitur? ille perit.
Aspicias vxorem minitantem bella marito?
Iam linguam, atque ungueis, saxa volare vides?
Aspicias uxori minitantem bella maritum?
Iamque trucem virgas, armaque ferre sua?
Fædera dignoscas lecti male sana coacti,
Quæ violenta ut sunt, sunt violata simul.

ERG O.

*Ipete consensum noster nupture parentum
His licet ut inheant, non inhibere licet.*

Condemnatum in causa pecuniaria

non licet iudici è domo propria pro sententiæ executione extrahere. DD. in l. plerique ff. de in jus vocando.

Gens humana vagos olim diffusa per agros:
Nuda carens tectis, & sine veste fuit,
At postquam solis radios & frigora sensit:
Imbribus & ventis expositumque caput
Sedula tum vestes confecit: frigora, solem,
Et pluviam, & ventos sic pepulit gelidos.
Tecta quidem; non tuta tamen, nam præda leonis
Exitit, & trucibus fit cibus illa feris.
Ergo domos struxit, quo sese in tuta receptet,
Struxit, & est miseris ara reperta viris.
Sic munita feras arcebant mœnia tecti?
Nec tamen arcebunt tristia jura fori?
Tanta fori feritas? tam iura iniusta? Penates
Currite, & obsessis pellite vim foribus,
Non opus est, legum tanta est clementia; tanta
Hic miseros pietas, quæ tueatur, adest.
Ut privata domus tutum inviolabile asylum
Præbeat, & victis tuta latebra fiet.
Res fisco proprias, periuria, furta, rapinas,
Damnant iura, illis non datur effugium.
At si multa æris, fires nummaria: victus
Iudicio; fugias, ito, capeffe domum.
Comprime te tecti spatiis: hinc mitia jura
Arcent lictores: hinc tibi certa salus.

ERG O.

*Ergo reus nummi confer te in tecta, caputq;
Abde, esto præses carceris ipse tui.*